

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.144/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj iránti közszolgálati jogviszonnyal összefüggő közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 8.K.700.899/2025/10. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2023. február 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az szolgálati hely1 (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában körzeti megbízotti csoportparancsnok beosztásban teljesített szolgálatot; az helység1 helység2 és helység3 településekből álló működési körzete a rendőrkapitányságon kialakított körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [Tevékenységyírányítási Központ általi (a továbbiakban: TIK) küldéseket, átkísérési, kísézőőri, elővezetési, előállított őrzési, ideiglenes megelőző távóltartási, szabálysértési előkészítési és rendezvénybiztosítási) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért a rendvédelmi ílletményalap 75%-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az annak érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra késedelmi kamattal növelt 608.748 forint megbízási díj megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az ílletményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hívatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 608.748 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1), (3), (5), (6) bekezdéseire, a belügyminiszter írányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hívatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletére, a belügyminiszter írányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hívatásos szolgálati viszonyban álló tagjai ílletményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter írányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hívatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3. d), 15., 21., 24., 25. a), g), 37. b), 44., 50., 60., 61., 62. d) 63. és 72. c) pontjaira alapította, a peres felek nyilatkozatait, a csatolt okíratok tartalmát és tanúl

tanúvallomását is figyelembe véve. Rögzítette, hogy jelen eljárásban azt kellett vizsgálnia, hogy a perbeli időszakban a felperesi feladatellátás kapcsán a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak teljesültek-e; illetőleg az valamennyi esetben a KMB Szabályzat rendelkezéseinek is megfelelt-e. A KMB csoport létrehozása a körzeti megbízott eredeti működési körzetének megváltoztatását nem eredményezi; annak automatikus kibővülését nem jelenti. Az állománytáblában rendszeresített munkakörbe tartozó munkaköri feladatok összessége képezi a szolgálati beosztást, az egyes beosztásokhoz tartozó feladatokat az állománytáblához igazodóan el kell egymástól különíteni; a feladatok között azonban átfedések lehetnek. A járőr és a körzeti megbízott külön beosztás, az e beosztásokban szolgálatot teljesítők feladatait külön szabályzat tartalmazza. A körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat, ezért annak ellátása a kinevezés szerinti beosztástól eltérő feladatellátásnak minősül. A tanú vallomása és a csatolt kimutatás is megerősítette azt a felperesi nyilatkozatot, miszerint a perbeli időszakban a működési körzetében és azon kívül is rendszeresen, visszatérően ellátott járőri, járőrszolgálati feladatokat, amelyek megbízási díjra jogosították. A felperes ezen időszakban TIK általi küldéseket is teljesített különösen indokolt, késedelmet nem tűrő esetekben. A perbeli időszakban a rendőrkapitányágra naponta átlagban 20 esetben érkezett TIK küldés, amely a felperes feladatellátására is kihatott. Megállapította, hogy az előállított őrzésével kapcsolatos feladatellátás a KMB Szabályzat 25. pontjának a) alpontjába ütközött; a szabálysértési és ideiglenes megelőző távoltartási feladatok ellátása pedig a körzeti megbízottak számára szintén tiltott tevékenységnek minősülnek, ennél fogva azok is megbízási díjra jogosították a felperest. Megjegyezte továbbá, hogy a kísérorri és rendezvénybiztosítási feladatok csupán eseti jelleggel merültek fel, így azok tekintetében a felperes igénye nem megalapozott. A Hszt. 2023. február 1. napjától megvalósult módosítását érintően azt vizsgálta, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdésében foglalt feltételek (többletfeladat ellátása jelentős és nem eseti jellegű) a felperes vonatkozásában megvalósultak-e. E körben a csatolt okiratok és a tanúvallomás alapján megállapította, hogy a felperes elővezetéseket, szabálysértési és ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat, TIK küldéseket rendszeresen, minden szolgálatát érintően az alperes teljes illetékességi területén ellátott, ami jelentős többletfeladatellátásnak minősül; e többletfeladat-ellátás valamennyi hónapban jelentkezett, így eseti jellegűnek sem tekinthető.

[5] A megbízási díj összecszerűsége kapcsán figyelemmel volt arra, hogy a többletfeladatok vonatkozásában különleges többlettudás szükségessége nem merült fel, azonban a felperes rendszeresen, a perbeli időszak valamennyi hónapjában, a szolgálati idejének nagy részében, gyakran a körzeti megbízottak számára tiltott feladatok teljesítésével, a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli többlettevékenységet végzett, ami számára nyilvánvalóan jelentős többletterhet eredményezett, ezért a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő megbízási díjra való igénye eltúlzottnak nem tekinthető.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a 30/2015. BMr. 2. mellékletét, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás és a KMB Szabályzat egyes pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú

bíróság a tényállást megfelelően állapította meg és a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az elsőfokú ítélet a normaalkotó szándékának téves értelmezésével állapítja meg a KMB csoportok célját és szakmai indokát; ez esetben a körzeti megbízott működési körzete a csoport működési körzetével kibővül. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezi a közterületi szolgálat fogalmát is. A közterületi szolgálat legalapvetőbb formája ugyanis a járőrözés, a körzeti megbízott a közterületi szolgálatot járőrözés keretében látja el. A járőri és a körzeti megbízotti feladatok között vannak átfedések, de utóbbi a járőrfeladatokat teljes egészében nem foglalja magába. Az első kereseti időszak vonatkozásában a bíróság tévesen értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott azon eseteket, amikor a körzeti megbízott a működési körzetéből elvonható. A TIK küldések a felek által sem vitatottan a felperes beosztásába tartozó feladatok, ezek ellátására a felperest működési körzetéből eseti jelleggel jogszerűen elvonhatta. Az elsőfokú ítélet tévesen – a Hszt. 102.§-ában foglaltaktól függetlenül – értékelte a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos módosuló rendelkezéseit. A Hszt. 102. § alapján állapítható meg ugyanis, hogy mi minősül többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. A felperes azonban nem látott el olyan feladatot, mely a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feladatellátási kötelezettség körén kívül esik. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában megfogalmazott jogalkotói szándékot az is alátámasztja, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a jogalkotó 2025. január 1. napjával hatályon kívül helyezte. A jogalkotói indokolás szerint azért, mert a két jogszabályhely konkurált egymással és ellentmondást okozott. Az ellentételezés nélküli feladatellátásra a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja szerinti négy konjunktív feltétel az irányadó. A díjazás mértékét kérte az illetményalap 50%-ára csökkenteni, mivel a megállapított mértékű többletdíjazást sem a munka bonyolultsága, sem annak időigénye, gyakorisága, sem a többlettudás szükségessége nem indokolta.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgáltatellátási ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. A járőri és körzeti megbízotti feladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Tarthatatlan az az álláspont, miszerint a körzeti megbízotti feladatok magukba foglalják a járőri feladatokat. E két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan kell végrehajtani. Kiemelte, hogy az átkísérési és kísérori feladatok teljesítése a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire hivatkozott, melyek rámutattak, hogy a KMB Szabályzat alperesi értelmezésével teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás lényeges tartalma. Hangsúlyozta, hogy az alperes a megállapított tényállást (többletfeladatok rendszeressége; járőrszolgálat csoporton belüli, illetve azon kívüli ellátása; azok nem eseti jellege) nem vitatta. Utalt a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletére is, amely kimondta, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul jár a megbízási díj. Álláspontja szerint a megbízási díj mértéke a jelentős többletfeladatok, illetve annak középérték alatti megállapítása miatt nem lehet aránytalan.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát kérte, valamint a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést támadta. A másodfokú bíróság e körben rámutat arra is, hogy a perbeli időszak a Hszt. 71. §-ának 2023. február 1. napjától hatályos módosításával érintett, amely jogszabályváltozásra az elsőfokú bíróság az érdemi döntése meghozatala során figyelemmel volt; az ítélete és annak indokolása is megalapozott.

[10] A peres felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mivel az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem nyert alátámasztást. A felek eltérő jogértelmezéséből fakadó vitás kérdések értelmezését a Kúria már elvégezte, melyet a Fővárosi Ítéltábla is irányadónak tekintett, attól eltérni nem kívánt.

[11] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során a hasonló tényállású ügyekben több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.III.45.090/2021/4.) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[12] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot a beosztás részeként. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló

tagja hosszabb időszakon át, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgáltatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik (Kfv.VII.37.193/2020/8.; Kf.VII.39.246/2020/4.).

[13] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a felperes személyes nyilatkozatában foglaltak és az egyéb – az alperes által nem vitatott – bizonyítékok alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mivel ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak.

[14] Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás különböző beosztást jelentenek, rájuk különböző, egyedi normatív szabályzatok tartalmaznak munkáltatói utasításokat, melyek alapján a hozzájuk tartozó feladatkör, a feladatok ellátása és a felelősség terjedelme is elválik egymástól. A körzeti megbízottnak a KMB Szabályzatban szereplő feladatait nem meghatározott útirányterv alapján kell ellátnia, a járőrözést kizárólag járőrútirány terve szerint, a TIK irányítása alatt kell és lehet ellátni. A két beosztás tartalmának különbségét támasztja alá az is, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja kifejezetten rendelkezik arról, hogy amennyiben a körzeti megbízott közterületi szolgálatot lát el és járőrözik, ezt a feladatot kizárólag járőrvezetőként és járőrrel közösen, kizárólag – a 21. és 22. pontokban meghatározott kivételeken kívül – a körzeti megbízotti működési körzetében láthatja el.

[15] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult. Működési körzetén kívül pedig csak eseti jelleggel láthat el feladatokat, a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetkörökben. A felperest azonban a peresített időszakban szinte napi rendszerességgel és nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A Kúria több határozatában kifejtette, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások az eredeti szolgálati beosztás mellett ellátott

többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4.).

[16] A KMB Szabályzat 21. pontja szerinti feltételek fennállását, így a működési körzetéből történő elvonást lehetővé tévő kivételes, eseti jelleget az alperes nem bizonyította. Amennyiben a hivatásos állomány tagja (körzeti megbízott) tartósan lát el a beosztásához nem tartozó feladatokat, azért megbízási díjra jogosult, és ennek megfizetése alól a munkáltatót a fokozott ellenőrzés elrendelése, illetve a veszélyhelyzet kapcsán érvényben lévő különleges jogrend sem mentesíti.

[17] A KMB Szabályzat 60. és 63. pontjaira hivatkozástól függetlenül azonban a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tilalmazza a körzeti megbízott igénybevitelét kísérőri feladatokra, h) alpontja őrzési feladatokra, és nem felelt meg a KMB Szabályzat 57. pontjának sem.

[18] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy a magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg olyan magasabb felelősségi kör, mely a megbízási díjra való jogot megalapozná. Az ugyanis, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokon túl elvégzett, másik beosztáshoz tartozó további tevékenység magasabb felelősségi körbe tartozik-e, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem legfeljebb a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[19] A felperes által ellátott feladatokkal kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén és KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatok a felperes beosztásához képest olyan többletfeladat ellátását jelentették, amely alapján megbízási díjra vált jogosulttá.

[20] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét azért is tartotta jogszabálysértőnek, mivel az – álláspontja szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többlettevékenységet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte (4.Kf.700.031/2024/4.). Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt az ítéletében arra is, hogy a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek

megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógensek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016. M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek (még közös megegyezés esetén sem), sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés döntenie arról, hogy valamely juttatást a munkavállalók/hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e, és az is, hogy azt milyen feltételekkel. (BH2015. 79.). A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából az a körülmény bír relevanciával, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó e jogintézményt továbbra is megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta oly módon, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Alapítván hivatkozott tehát az alperes arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a lex specialis derogat legi generali elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[21] Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban (a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően) jelentős többletmunkát végzett. Az elsőfokú bíróság – ugyan sommásan –, de indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett rendszeresen

végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunka végzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy figyelemmel volt arra az alperes által sem vitatott peradatra, hogy a felperes a perbeli időszakban összesen havonta több alkalommal látott el vegyesen körzeti megbízotti és járőri feladatokat. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülményt a Hszt. módosítását követő időszak tekintetében is jelentős többletmunka végzéseként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsi, hogy a felperes többletmunka végzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján, pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből kiindulva –, hogy a felperes által teljesített többletmunka végzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többletmunka végzésnek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. Az alperes a felperesi kimutatásban foglaltakat nem vitatta, melyek a feladatellátás nem eseti, hanem rendszeres jellegét alátámasztják, csakúgy, mint a felperes személyes előadása (10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), az a körülmény pedig, hogy a többletfeladat-ellátás hónaponként esetleg eltérő mértékű volt, a feladatellátás hosszú ideig, rendszeresen végzett jellegét nem érinti, nem rontja le; ezért az elsőfokú bíróság – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is helytálló döntést hozott.

[22] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a megbízási díj megfizetésének feltételei az alperesi vitatás eredménytelensége okán – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról helytálló döntést hozott.

[23] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében olyan tényeszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése során a jogszabályi kereteket nem lépte túl, ítéletéből a mérlegelés alapjául vett körülmények, azok értékelése megállapítható.

[24] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a pertárgyértékhez igazodóan mérsékelve a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (83.485 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Farkas Ervin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró